



CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

Str. Dimitrie D. Gerota nr. 7-9, sector 2, București, cod poștal: 020027

Telefoane: 021.310.23.56, 021.316.31.34 Fax: 021.316.31.31

021.310.23.57, 021.316.31.33

Cod fiscal: 10464660

E-mail: ces@ces.ro

www.ces.ro

Membru fondator al Asociației Internaționale a Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare (AICESIS)
Membru al Uniunii Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare Francofone (UCESIF)

„Consiliul Economic și Social este organ consultativ al Parlamentului și al Guvernului în domeniile de specialitate stabilite prin legea sa organică de înființare, organizare și funcționare.” (Art. 141 din Constituția României revizuită)

Nr. 3833/03.06.2026

AVIZ

**referitor la propunerea legislativă privind modificarea
și completarea Legii nr.287/2009 privind Codul civil, precum
și pentru modificarea și completarea Legii nr.134/2010
privind Codul de procedură civilă (b289/11.05.2026)**

În temeiul art. 2 alin. (1) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 11 lit. a) din Regulamentul de organizare și funcționare, Consiliul Economic și Social a fost sesizat cu privire la avizarea *propunerii legislative privind modificarea și completarea Legii nr.287/2009 privind Codul civil, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă (b289/11.05.2026)*.

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

În temeiul art. 5 lit. a) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în ședința din data de 3.06.2026, desfășurată online, conform prevederilor Hotărârii Plenului nr.86/17.05.2022, avizează **NEFAVORABIL** prezentul proiect de act normativ, cu următoarea **motivare**:

- propunerea legislativă prezintă o serie de deficiențe de tehnică legislativă și probleme de rigoare și coerență juridică, afectând acuratețea reglementării existente, natura juridică a prescripției și securitatea raporturilor juridice și

creând un cadru normativ incoerent, paralel cu cel existent, neclar, imprevizibil și dificil de aplicat. Astfel,

- se adaugă o prevedere legală specială în cadrul juridic general al prescripției reglementat de Codul Civil și de Codul de Procedură Civilă;
 - este inclusă propunerea ca termenul de prescripție de 10 ani propus să nu înceapă să curgă sau să fie suspendat pe perioada minorității copilului, ceea ce afectează însăși natura instituției termenului de prescripție. Efectul acestei prevederi este introducerea unui termen special de 10 ani care începe să curgă de la majoratul copilului, fiind, astfel, afectat principiul securității juridice (debitorul ar putea fi urmărit pentru datorii foarte vechi, imposibil de probat sau de executat pentru creditor);
 - este propusă o formă de reglementare paralelă și insuficient corelată cu legislația existentă, ceea ce creează un cadru legal incoerent și riscul unor aplicări și interpretări divergente în practică, fiind astfel afectat însăși dreptul copilului la obligația de întreținere;
 - este afectat principiul securității juridice prin propuneri de norme tranzitorii neclare ce creează situații incerte, contradictorii și contexte pentru apariția unui tratament juridic diferențiat în situații similare. Textul propus include o confuzie între noțiunea de termen de prescripție și cea de prescripție ca noțiuni juridice și normative;
- la art. I al propunerii legislative apare o confuzie între instituția prescripției dreptului la acțiune cu cea a prescripției executării silită. Se introduce un termen de prescripție de 10 ani pentru „*dreptul material la acțiune privind obligația de întreținere datorată copilului*”, dar la alin. (4) se menționează în terminis că acest articol se aplică „*exclusiv obligațiilor de întreținere stabilite prin hotărâre judecătorească, convenție autentificată sau alt titlu executoriu*”. Din momentul în care există deja o hotărâre judecătorească sau o convenție autentică, dreptul material la acțiune a fost deja exercitat cu succes. Odată ce există un titlu executoriu, nu mai curge prescripția dreptului la acțiune (pentru a obține obligarea la întreținere), ci curge prescripția dreptului de a cere executarea silită pentru sumele (ratele) lunare neplătite;
 - la art. II al propunerii legislative se propune introducerea unui alineat nou la art. 706 din Codul de Procedură Civilă, care menționează că dreptul de a obține executarea silită se prescrie în termenul prevăzut de lege pentru dreptul material la acțiune (adică cei 10 ani propuși). În dreptul românesc, creanțele rezultate din obligații de întreținere sunt creanțe cu prestații succesive. Conform normelor

actuale, fiecare rată lunară de pensie de întreținere are propriul ei termen de prescripție a executării silite de 3 ani (fiind asimilată drepturilor la prestații periodice). Dacă intenția inițiatorului era de a mări termenul de executare silită a ratelor restante de la 3 la 10 ani, textul trebuia să vizeze explicit „*prescripția dreptului de a cere executarea silită a ratelor lunare neachitate*”, nu să trimită ambiguu la dreptul material la acțiune;

- la art. III al propunerii legislative, alin.(1) și (3) sunt contradictorii: alin. (1) stipulează că legea se aplică prescripțiilor neîmplinite, iar alin. (3) menționează că termenele în curs se supun noii legi, dar fără ca durata totală să depășească termenul din legea anterioară, dacă acesta e mai scurt. Dacă regula din alin. (3) spune că nu se poate depăși termenul anterior mai scurt (de 3 ani), înseamnă că pentru toate termenele aflate în curs la data intrării în vigoare, termenul va rămâne tot de 3 ani, anulând practic efectul legii (care propune un termen nou de 10 ani) pentru toate procesele și executările silite aflate în derulare.

Președinte,

Sterică FUDULEA